

stillet sin Forespørgsel, og den højtærede Minister har svaret. Da det ærede Medlem sidst havde Ordet, vogtede han sig vel for at komme ind paa at besvare det, som den højtærede Minister havde spurgt ham om, og som jo er det Svar, alle vi, der ere interesserede i denne Sag, i saa høj Grad vente paa. Det er Spørgsmaalet: Hvorledes bringer det ærede Medlem § 27 i Overensstemmelse med sit Krav om Balance i Henhold til Lovens § 1? Det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds kom ind paa nogle almindelige kommunale Betragtninger, under hvilke han vilde give Kommunalbestyrelsen gode Raad, hvad man selvfølgelig altid bør være taknemmelig for. Det, det gjaldt om, var, naar man havde overskuet sine Indtægter, at afbalancere sine Udgifter derefter, og det er vist alt i alt en meget klog Bemærkning, for saa vidt den Part, af hvem man forlanger det, er i Stand til at gøre det. Jeg skal imidlertid minde det ærede Medlem om, at i Aarene 1905—08 var der et Tidsrum, i hvilket den høje Rigsdag ivrigt beskæftigede sig med Love af social Art. Vi fik i det Tidsrum forskellige Love; jeg minder om Børneloven, Loven om Børn udenfor Ægteskab, og Lov Nr. 130 om Ægtebørn og deres Mødre, Lov om Hjelpekasser, om Arbejdsløshedskasser, og sluttelig mente Rigsdagen at have Tid og Raad til at beskæftige sig med Lov om Lønninger ikke alene til Lærerne, men ogsaa til alle Statens Tjenestemænd. Alle disse Love og ikke mindst den sidste, som jo dannede Forbilledet for, hvad man maatte gøre i København, have jo i det Tidsrum paabejrdet Kommunen en Udgift paa omkring 3,300,000 Kr., som Kommunen i Henhold til Statens Lovgivning har været forpligtet til at afholde uden at være i Stand til at forhøje sin Skatteindtægt. Hvis Rigsdagen nu i indeværende Vinter i Stedet for at beskæftige sig med Militærmusikken, med Jernbanetaksternes Forhøjelse og mange andre rare Sager beskæftigede sig med det Lovforslag, som allerede kom frem i Fjor, og som ogsaa i Aar ligger paa det andet Tings Bord: Loven om Understøttelse af Enker og faderløse Børn, og den blev vedtaget i Aar, vil der være Sandsynlighed for, at ogsaa den vilde medføre en ganske betydelig Udgift for Københavns Kommune. Alle disse Love, jeg her har nævnt, anser jeg for gode og nyttige, kun kan man tvistes om, hvorvidt Staten ikke burde have taget betydelig større Del i de Udgifter, de medføre, men jeg føler mig overbevist om, at den Dag, da vi faa vedtaget en Lov om For-

sorgen for Enker og deres Børn, vil Kommunen ogsaa der faa en Byrde at bære. Hvis nu en saadan Lov blev vedtaget for indeværende Aar, hvorledes vilde saa den ærede Ordfører for Forespørgerne forlange, at Københavns Kommune i Henhold til Bestemmelserne i § 27 skulde skaffe Balance paa sit Budget? Det er det Svar, som er det centrale i denne Forespørgsel, og som det forekommer mig, at dette høje Ting maa have Lov til at mene, at de ærede Forespørgere, og ikke mindst deres Ordfører, der har konciperet den nuværende § 27, skyldte det høje Ting. Det forekommer mig saa meget mærkeligere, at den ærede Ordfører har lagt sig i Selen for denne Sag, eftersom han jo dog ikke kan være uvidende om, at Aarsagen til, at dette Underskud paa de 290,000 Kr., som findes paa Budgettet, for en Del er foranlediget af hans egne Meningsfæller. De have pludselig uden Paa-virkning fra Statens Side tvunget Kommunen til for nogle Aar at paatage sig en ny Opgave, som vi aldrig tidligere have haft, jeg tænker paa Tilskuddet til de højere Privatskoler i København, hvorved man bebyrder Kommunen med en aarlig Udgift i 3 Aar af 160,000 Kr. Havde man undladt dette — men det vilde jo den ærede Ordførers Meningsfæller ikke — saa havde Underskuddet ikke været 290,000 Kr., saa havde det kun været 130,000 Kr., et Beløb, der er forsvindende ringe i Forhold til Københavns Kommunes samlede Budget. Men, som sagt, det ærede Medlem gik jo nu paa Slutningen af sin Tale egentlig helt bort fra Forespørgselen og over til nogle almindelige kommunale Betragtninger, og blandt andet sagde han jo dette, at man skulde overse sine Indtægter, før man bestemte sine Udgifter. Jeg vilde for Landets og for Statens Skyld ønske, at det ærede Medlem var Medlem af dette høje Tings Finansudvalg. Det kunde maaske gavne Skatteyderne her i Landet, hvis det ærede Medlem vilde anvende de Evner, som han formodentlig sidder inde med, til at anstille lignende Betragtninger, hvis han fik Sæde i dette høje Tings Finansudvalg. Jeg tror, at der er nok saa god Brug for dem som indenfor Københavns Kommune i Øjeblikket. Vi vide saa nogenlunde, hvad vi foretage os, og der er sikkert ikke fra nogen Grupper Side Lyst til at paabyrde Skatteyderne unødvendige Skattebyrder. Det kunne vi vist foreløbig overlade til Staten og det Parti, det ærede Medlem tilhører, som har forårsaget, at der nu igen skal lægges nye Skatter paa Befolkningen.